Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (голям състав)

26 юли 2017 година [*] [i]

„Преюдициално запитване — Регламент (ЕС) № 604/2013 — Определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава — Член 20 — Започване на процедурата за определяне — Подаване на молба за международна закрила — Изготвен от властите доклад, получен от компетентните органи — Член 21, параграф 1 — Срокове за отправянето на искане за поемане на отговорност — Преминаване на компетентността към друга държава членка — Член 27 — Способ за защита — Обхват на съдебния контрол“

По дело C-670/16

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Verwaltungsgericht Minden (Административен съд Минден, Германия) с акт от 22 декември 2016 г., постъпил в Съда на 29 декември 2016 г., в рамките на производство по дело

Tsegezab Mengesteab

срещу

Bundesrepublik Deutschland,

СЪДЪТ (голям състав),

състоящ се от: K. Lenaerts, председател, A. Tizzano, заместник-председател, R. Silva de Lapuerta, M. Ilešič и L. Bay Larsen (докладчик), председатели на състави, E. Levits, J.-C. Bonichot, Ал. Арабаджиев, C. Toader, M. Safjan, C. G. Fernlund, C. Vajda, S. Rodin, F. Biltgen и K. Jürimäe, съдии,

генерален адвокат: E. Sharpston,

секретар: C. Strömholm, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 25 април 2017 г.,

като има предвид становищата, представени:

– за г-н Mengesteab, от D. Ottembrino, Rechtsanwältin,

– за германското правителство, от T. Henze и R. Kanitz, в качеството на представители,

– за унгарското правителство, от M. Z. Fehér и M. M. Tátrai, в качеството на представители,

[*] Език на производството: немски.

– за правителството на Обединеното кралство, от C. Crane, в качеството на представител, подпомагана от D. Blundell, barrister,

– за Европейската комисия, от M. Condou-Durande и G. Wils, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 20 юни 2017 г.,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 17, параграф 1, член 20, параграф 2, член 21, параграф 1 и член 22, параграф 7 от Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство (ОВ L 180, 2013 г., стр. 31, наричан по-нататък „Регламентът „Дъблин III“).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между еритрейския гражданин г-н Tsegezab Mengesteab и Bundesrepublik Deutschland (Федерална република Германия), представлявана от Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (Федерална служба за миграцията и бежанците, Германия) (наричана по-нататък „Службата“), по повод на решението, с което последната отхвърля молбата на г-н Mengesteab за убежище, приема, че не са налице пречки за извеждането му, разпорежда да бъде прехвърлен в Италия и му забранява да влиза и да пребивава в страната за срок от шест месеца, считано от датата на извеждането му.

Правна уредба

Правото на Съюза

Регламент (ЕО) № 343/2003

3 Регламент (ЕО) № 343/2003 на Съвета от 18 февруари 2003 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държава членка, компетентна за разглеждането на молба за убежище, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета страна (ОВ L 50, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 56), е отменен и заменен с Регламента „Дъблин III“.

4 Член 4, параграф 2 от Регламент № 343/2003 предвижда:

„Молбата за убежище се счита за подадена, след като до компетентните органи на заинтересованата държава членка достигне формуляр, подаден от кандидата за убежище или доклад, изготвен от компетентните органи. В случай че не е подадена писмена молба, интервалът между молбата за намерение и изготвянето на доклада трябва да бъде възможно най-кратък“.

Регламент (ЕО) № 1560/2003

5 Списък A, част I, точка 7 от приложение II към Регламент (ЕО) № 1560/2003 на Комисията от 2 септември 2003 година за определяне условията за прилагане на Регламент (ЕО) № 343/2003 (ОВ L 222, 2003 г., стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 140), изменен с Регламент за изпълнение (ЕС) № 118/2014 на Комисията от 30 януари 2014 г. (ОВ L 39, 2014 г., стр. 1), посочва като едно от доказателствата за незаконно влизане през външна граница наличието на „положителен резултат от Евродак след сравняване на дактилоскопичните отпечатъци на кандидата с дактилоскопични отпечатъци, взети по реда на член 14 от [Регламент (ЕС) № 603/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за създаване на система Евродак за сравняване на дактилоскопични отпечатъци с оглед ефективното прилагане на Регламент № 604/2013 и за искане на сравнения с данните в Евродак от правоприлагащите органи на държавите членки и Европол за целите на правоприлагането и за изменение на Регламент (ЕС) № 1077/2011 за създаване на Европейска агенция за оперативното управление на широкомащабни информационни системи в областта на свободата, сигурността и правосъдието (ОВ L 180, 2013 г., стр. 1)]“.

Директива 2013/32/ЕС

6 Член 6, параграфи 1—4 от Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила (ОВ L 180, 2013 г., стр. 60, наричана по-нататък „Директивата за процедурите“) гласи:

„1. Когато дадено лице подава молба за международна закрила до орган, който съгласно националното право е компетентен да регистрира подобни молби, регистрацията се извършва не по-късно от 3 работни дни след подаването на молбата.

Ако молбата за международна закрила е подадена до други органи, които има вероятност да получат подобни молби, но не са компетентни да направят регистрацията съгласно националното право, държавите членки се уверяват, че регистрацията се извършва не по-късно от 6 работни дни след подаването на молбата.

[…]

2. Държавите членки следят за това лице, което е подало молба за международна закрила, да разполага с действителна възможност да внесе своята молба възможно най-скоро. […]

3. Без да се засяга параграф 2, държавите членки могат да поставят изискване молбите за международна закрила да бъдат подавани лично и/или на определено място.

4. Независимо от параграф 3 молбата за международна закрила се счита за подадена след като кандидатът подаде формуляр или когато това е предвидено в националното право, след като съответните компетентни органи на заинтересованата държава членка получат официален доклад“.

7 Член 31, параграф 3 от тази директива гласи:

„Държавите членки гарантират, че процедурата по разглеждане приключва в срок от шест месеца от подаването на молбата.

В случаите, при които молбата подлежи на процедурата, предвидена в [Регламента „Дъблин III“], шестмесечният срок започва да тече от момента, когато държавата членка, отговаряща за разглеждането ѝ, се определя в съответствие с посочения регламент, кандидатът е на територията на тази държава членка и е поет от компетентния орган.

[…]“.

Директива 2013/33/ЕС

8 Член 6, параграф 1 от Директива 2013/33/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за определяне на стандарти относно приемането на кандидати за международна закрила (ОВ L 180, 2013 г., стр. 96) предвижда:

„Държавите членки гарантират, че в срок от три дни след подаването на молба за международна закрила кандидатът получава документ, издаден на негово име, с който се удостоверява неговият статут на кандидат или че му е разрешено да остане на територията на държавата членка, докато молбата му предстои да бъде разгледана или е в процес на разглеждане.

[…]“.

9 Член 14, параграф 2 от тази директива гласи:

„Достъпът до образователната система не може да бъде отложен с повече от три месеца, считано от датата на подаване на молбата за международна закрила от или от името на ненавършилия пълнолетие.

[…]“.

10 Член 17, параграф 1 от посочената директива гласи:

„Държавите членки гарантират, че материалните условия на приемане са на разположение за кандидатите, когато те подават молбата си за международна закрила“.

Регламентът за Евродак

11 Член 9, параграф 1 от Регламент № 603/2013 (наричан по-нататък „Регламентът за Евродак“) гласи:

„Всяка държава членка незабавно снема отпечатъци от всички пръсти на всяко лице на възраст минимум 14 години, подало молба за международна закрила, и във възможно най-кратък срок и не по-късно от 72 часа след подаването на неговата молба за международна закрила, определена в член 20, параграф 2 от [Регламента „Дъблин III“] ги предава на централната система заедно с данните по член 11, букви б)—ж) от настоящия регламент.

[…]“.

12 Член 14, параграф 1 от Регламента за Евродак предвижда:

„Всяка държава членка снема незабавно дактилоскопични отпечатъци от всички пръсти на всеки гражданин на трета държава или лице без гражданство на възраст поне 14 години, което при незаконно преминаване на сухопътната, морската или въздушната ѝ граница, идвайки от трета държава, е било задържано от компетентните контролни органи и не е било върнато или което

остава физически на територията на държавите членки и което не е временно задържано, поставено в изолация или арестувано по време на целия период от време между задържането и извеждането въз основа на решението за неговото връщане“.

Регламентът „Дъблин III“

13 Съображения 4, 5, 9 и 19 от Регламента „Дъблин III“ гласят:

„(4) В заключенията [на Европейският съвет, по време на специалното му заседание в Тампере на 15 и 16 октомври 1999 г.] също така се посочва, че [общата европейска система за убежище] следва да включва в краткосрочен план ясен и работещ метод за определяне на държавата членка, която е компетентна за разглеждането на молба за убежище.

(5) Един подобен метод трябва да се основава на обективни, справедливи критерии както за държавите членки, така и за заинтересованите лица. По-специално, той трябва да даде възможност бързо да се определи компетентната държава членка, така че да се гарантира ефективен достъп до процедурите за предоставяне на международна закрила, без да се компрометира целта за бърза обработка на молбите за международна закрила.

[…]

(9) С оглед на резултатите от направената оценка на прилагането на инструментите от първата фаза е уместно на този етап да бъдат потвърдени принципите, залегнали в Регламент [№ 343/2003], като едновременно с това въз основа на натрупания опит бъдат предприети необходимите подобрения за повишаването на ефективността на системата от Дъблин и предоставената в рамките на тази система защита на кандидатите. […]

[…]

(19) За да се гарантира ефективната защита на правата на засегнатите лица, следва да бъдат установени законови гаранции и право на ефективна правна защита по отношение на решения, засягащи прехвърляния в компетентната държава членка[,] по-специално в съответствие с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз. За да се гарантира спазването на международното право, ефективната правна защита следва да включва както разглеждането на прилагането на настоящия регламент, така и на законовата и фактическа ситуация в държавата членка, в която е прехвърлен кандидатът“.

14 Член 3, параграф 2, първа алинея от този регламент гласи:

„Когато не може да бъде посочена компетентна държава членка, на основата на критериите, изброени в настоящия регламент, първата държава членка, пред която е представена молбата за международна закрила, е компетентна за разглеждането ѝ“.

15 Член 4, параграф 1 от посочения регламент предвижда:

„От момента на подаването в държава членка на молбата за международна закрила по смисъла на член 20, параграф 2, компетентните органи на тази държава членка информират кандидата за прилагането на настоящия регламент, и по-специално относно:

[…]

б) критериите за определяне на компетентната държава членка, йерархията на тези критерии на различните етапи на процедурата и тяхната продължителност, включително фактът, че молба за международна закрила, подадена в дадена държава членка, може да доведе до това тази държава членка да стане компетентна по смисъла на настоящия регламент, дори и ако тази компетентност не произтича от посочените критерии;

в) индивидуалното интервю съгласно член 5 и възможността да се предостави информация за присъствието на членове на семейството, роднини или други близки в държавите членки, включително начините, по които кандидатът може да подаде тази информация;

[…]“.

16 Член 6, параграф 4, първа алинея от същия регламент предвижда:

„За целите на прилагането на член 8 държавата членка, в която непридружения[т] ненавършил пълнолетие е подал молбата за международна закрила, възможно най-скоро предприема необходимите действия за идентифициране на членовете на семейството, братята и сестрите или роднините на непридружения ненавършил пълнолетие на територията на държавите членки, като същевременно защитава висшия интерес на детето“.

17 Член 13, параграф 1 от Регламента „Дъблин III“ гласи следното:

„Когато се установи, въз основа на преки или косвени доказателства, така както са описани в двата списъка по член 22, параграф 3 от настоящия регламент, включително данни, предвидени в [Регламента за Евродак], че кандидат незаконно е пресякъл по суша, по море или по въздух границата на държава членка, в която е влязъл, идвайки от трета държава, тази държава членка е компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила. Тази компетентност отпада 12 месеца след датата на незаконно пресичане на границата“.

18 Член 17, параграф 1 от този регламент гласи:

„Чрез дерогация от член 3, параграф 1 всяка държава членка може да вземе решение да разгледа молба за международна закрила, която е подадена до нея от гражданин на трета държава или лице без гражданство, дори ако подобно разглеждане не попада в нейната компетентност съгласно критериите, предвидени в настоящия регламент.

[…]“.

19 Член 18, параграф 1 от посочения регламент предвижда:

„Компетентната държава членка по смисъла на настоящия регламент, е длъжна:

а) да поеме, при условията, предвидени в членове 21, 22 и 29, отговорността за кандидат, който е подал молба в друга държава членка;

б) да приеме обратно, при условията, предвидени в членове 23, 24, 25 и 29, кандидат, чиято молба е в процес на разглеждане и който е подал молба в друга държава членка или който се намира на територията на друга държава членка без документ за пребиваване;

в) да приеме обратно, при условията, предвидени в членове 23, 24, 25 и 29, гражданин на трета държава или лице без гражданство, което е оттеглило молбата си в процес на разглеждане и е подало молба в друга държава членка или което се намира на територията на друга държава членка без документ за пребиваване;

г) да приеме обратно, при условията, предвидени в членове 23, 24, 25 и 29, гражданин на трета държава или лице без гражданство, чиято молба е била отхвърлена и който е подал молба в друга държава членка или който се намира на територията на друга държава членка без документ за пребиваване“.

20 Член 20, параграфи 1, 2 и 5 от същия регламент предвижда:

„1. Процедурата за определяне на компетентната държава членка започва веднага, след като за първи път бъде подадена молба за международна закрила пред държава членка.

2. Молбата за международна закрила се счита за подадена, след като формуляр, подаден от кандидата или доклад, изготвен от [властите], е получен от компетентните органи на заинтересованата държава членка. В случай че не е подадена писмена молба, времето между изявяването на намерение и изготвянето на доклада трябва да бъде възможно най-кратко.

[…]

5. Кандидатът, който се намира в друга държава членка без документ за пребиваване или който подава там молба за международна закрила, след като оттегли първата молба, подадена от него в друга държава членка по време на процедура за определяне на компетентната държава членка, се [приема] обратно, при условията, предвидени в членове 23, 24, 25 и 29, от държавата членка, пред която първоначално е била подадена молбата за международна закрила, с цел за бъде завършена процедурата за определяне на компетентната държава членка.

[…]“.

21 Член 21, параграф 1 от Регламента „Дъблин III“ гласи:

„Когато държава членка, пред която е била подадена молба за международна закрила, счита, че друга държава членка е компетентна за разглеждането на молбите, тя може възможно най-бързо и при всички случаи в тримесечен срок от датата, на която молбата е било подадена по смисъла на член 20, параграф 2, да поиска от другата държава членка да поеме отговорността за кандидата.

Независимо от първа алинея, в случай на положителен резултат в Евродак за данните, записани съгласно член 14 от [Регламента за Евродак], искането се изпраща в срок от два месеца от получаването на положителния резултат съгласно член 15, параграф 2 от посочения регламент.

Ако искането за поемане на отговорността за кандидат не е отправено в рамките на сроковете, предвидени в първа и втора алинея, компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила е държавата членка, в която е била подадена молбата“.

22 Член 22 от Регламента „Дъблин III“ предвижда:

„1. Замолената държава членка извършва необходимата проверка и се произнася по искането за поемане на отговорността за кандидат в двумесечен срок от получаване на искането.

[…]

3. С актове за изпълнение Комисията определя и преразглежда периодично два списъка, в които се посочват относимите прек[и] и косвени доказателства в съответствие с критериите, посочени в букви а и б) от настоящия параграф. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 44, параграф 2.

a) Преки доказателства:
   i) Става дума за формални доказателства, които определят компетентността по силата на настоящия регламент, до момента, в който те не бъдат оборени с доказателства в подкрепа на противното;

[…]

6. Ако молещата държава членка е помолила за спешни действия […], замолената държава членка прави всичко необходимо, за да спази поискания срок. По изключение, когато може да се докаже, че разглеждането на молбите за поемане на отговорност за кандидат е особено сложна задача, замолената държава членка може да даде своя отговор след поискания срок, но при всички обстоятелства в рамките на един месец. […]

7. Бездействието в рамките на двумесечния срок по параграф 1 и едномесечни[я] срок по параграф 6 е равностойно на приемане на искането, което поражда задължението за поемане на отговорността за лицето, включително задължението да осигури подходяща организация на пристигането му“.

23 Член 27, параграф 1 от посочения регламент предвижда:

Кандидатът […] им[а] право на ефективна правна защита под формата на право на обжалване или на преразглеждане пред съд или правораздавателен орган на решението за прехвърляне по отношение на неговите правни и фактически основания“.

24 Член 28, параграф 3 от същия регламент гласи:

„Задържането е за възможно най-кратък срок и не надвишава времето, което с основание може да се смята за необходимо за надлежното извършване на необходимите административни процедури до осъществяването на прехвърлянето съгласно настоящия регламент.

Когато дадено лице е задържано съгласно настоящия член, срокът за подаване на искане за поемане на отговорност или за обратно приемане не надвишава един месец от подаването на молбата. […]

[…]

Ако молещата държава членка не спази сроковете за подаване на искането за поемане на отговорност или за обратно приемане, […] задържането на лицето не може да продължава. […]“.

Германското право

25 Член 5, параграф 1 от Asylgesetz (Закон за убежището), в редакцията му, обнародвана на 2 септември 2008 г. (BGBl. 2008 I, стр. 1798, наричан по-нататък „AsylG“), гласи:

„[Службата] се произнася по молбите за предоставяне на убежище. При условията по този закон [Службата] е компетентна и да приема мерки и решения в областта на правото на чужденците“.

26 Член 14, параграф 1 от AsylG предвижда:

„Молбата за предоставяне на убежище се подава до поделението на [Службата], което е прикрепено към центъра за прием на търсещи убежище лица, компетентен за приемането на чужденеца“.

27 Член 23 от AsylG гласи:

„(1) Чужденецът, приет в център за прием на търсещи убежище лица, е длъжен незабавно или на датата, посочена от центъра за прием на търсещи убежище лица, да се яви лично в поделението на [Службата], за да подаде молбата за предоставяне на убежище.

(2) […] Центърът за прием на търсещи убежище лица уведомява незабавно прикрепеното към него поделение на [Службата] за приемането на чужденеца […]“.

28 Член 63a, параграф 1 от AsylG гласи:

„На чужденец, който е поискал убежище, но все още не е подал молба за предоставяне на убежище, незабавно се издава удостоверение за регистрацията му като търсещо убежище лице. Удостоверението съдържа личните данни и снимка на чужденеца, както и наименованието на центъра за прием на търсещи убежище лица, в който чужденецът е длъжен да отиде незабавно, за да подаде молба за предоставяне на убежище“.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

29 На 14 септември 2015 г. г-н Mengesteab поисква убежище в Мюнхен (Германия) пред Regierung von Oberbayern (правителство на Горна Бавария, Германия). На същия ден този орган му издава удостоверение за регистрация като търсещо убежище лице. Второ удостоверение от този тип му е издадено на 8 октомври 2015 г. от Zentrale Ausländerbehörde Bielefeld (Централен орган за чужденците, Билефелд, Германия).

30 В производството пред запитващата юрисдикция не е установено в кой момент някой от тези органи предава информацията за кандидата на Службата, но посочената юрисдикция констатира, че г-н Mengesteab няколко пъти изпраща на Службата своето удостоверение за регистрация като търсещо убежище лице и че най-късно на 14 януари 2016 г. Службата получава оригинала на удостоверението, копие от него или основната съдържаща се в него информация.

31 На 22 юли 2016 г. г-н Mengesteab е изслушан от Службата и получава възможност да подаде официална молба за убежище.

32 Търсенето в системата Евродак показва, че дактилоскопичните отпечатъци на заинтересования са снети в Италия, и затова на 19 август 2016 г. Службата изпраща искане до италианските органи да поемат отговорността за г-н Mengesteab на основание член 21 от Регламента „Дъблин III“.

33 Италианските органи не отговарят на това искане.

34 С решение от 10 ноември 2016 г. Службата отхвърля молбата за убежище на г-н Mengesteab, приема, че не са налице пречки за извеждането му, разпорежда да бъде прехвърлен в Италия и му забранява да влиза и да пребивава в страната за срок от шест месеца, считано от датата на извеждането му.

35 Г-н Mengesteab обжалва това решение на Службата пред Verwaltungsgericht Minden (Административен съд Минден, Германия), като заедно с жалбата подава и молба за спиране на изпълнението на обжалваното решение. На 22 декември 2016 г. посоченият съд уважава молбата за спиране на изпълнението.

36 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят в главното производство изтъква, че компетентността за разглеждането на молбата му за международна закрила е преминала към Федерална република Германия на основание член 21, параграф 1 от Регламента „Дъблин III“, тъй като искането за поемане на отговорност е подадено едва след изтичането на тримесечния срок по първа алинея от тази разпоредба.

37 Запитващата юрисдикция отбелязва, че в германското право се прави разлика между искането за убежище, което в общия случай се прави пред различен от Службата орган, и подаването на официална молба за убежище пред Службата. Всеки поискал убежище гражданин на трета държава се насочва към център за прием, където получава удостоверение за регистрация като търсещо убежище лице. След това центърът трябва незабавно да уведоми Службата, че въпросното лице е поискало убежище. Органите, които носят това задължение за уведомяване, обаче често не го изпълняват — такива пропуски са допускани особено през втората половина на 2015 г. поради необичайния ръст в броя на търсещите убежище лица, влезли в Германия през този период. В този контекст множество търсещи убежище лица са принудени да чакат по няколко месеца, за да подадат официалните си молби за убежище, без да могат да издействат ускоряване на процедурата.

38 При тези условия Verwaltungsgericht Minden (Административен съд Минден, Германия) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Може ли търсещо убежище лице да се позовава на преминаването на компетентността към молещата държава членка поради изтичане на срока за отправяне на искането за поемане на отговорност (член 21, параграф 1, трета алинея от [Регламента „Дъблин III“])?

2) При утвърдителен отговор на първия въпрос: може ли търсещо убежище лице да се позовава на преминаването на компетентността и когато замолената държава членка продължава да има готовност да поеме отговорността за него?

3) При отрицателен отговор на втория въпрос: може ли от изричното или мълчаливо съгласие за поемане на отговорност (член 22, параграф 7 от [Регламента „Дъблин III“]) от страна на замолената държава членка да се заключи, че замолената държава членка продължава да има готовност да поеме отговорността за търсещото убежище лице?

4) Може ли двумесечният срок по член 21, параграф 1, втора алинея от [Регламента „Дъблин III“] да изтече след изтичането на тримесечния срок по член 21, параграф 1, първа алинея от [Регламента „Дъблин III“], когато молещата държава членка оставя да измине повече от един месец след началния момент на тримесечния срок, преди да отправи запитване до базата данни Евродак?

5) Счита ли се молбата за международна закрила за подадена по смисъла на член 20, параграф 2 от [Регламента „Дъблин III“] още от момента, в който за първи път е издадено удостоверение за регистрация като търсещо убежище лице, или едва от момента, в който е регистрирана официална молба за убежище? По-специално:
   а) представлява ли удостоверението за регистрация като търсещо убежище лице формуляр или доклад по смисъла на член 20, параграф 2 от [Регламента „Дъблин III“]?
   б) Кой е компетентен орган по смисъла на член 20, параграф 2 от [Регламента „Дъблин III“] — органът, който е компетентен да получи формуляра или да изготви доклада, или органът, който е компетентен да се произнесе по молбата за предоставяне на убежище?
   в) Получен ли е от компетентния орган доклад и когато този орган е бил уведомен за основното съдържание на формуляра или на доклада, или за целта трябва да му бъде предаден оригиналът или копие от доклада?

6) Могат ли забавяния между направеното за първи път искане за убежище, респ. издаването за първи път на удостоверение за регистрация като търсещо убежище лице, и отправянето на искане за поемане на отговорност да доведат до преминаване на компетентността към молещата държава членка по аналогия с член 21, параграф 1, трета алинея от [Регламента „Дъблин III“] или до възникване на задължение за молещата държава членка да упражни правото си да поеме отговорността съгласно член 17, параграф 1, първа алинея от [Регламента „Дъблин III“]?

7) При утвърдителен отговор на шестия въпрос по отношение на една от двете алтернативи: от кой момент следва да се приеме, че е налице прекомерно забавяне при отправянето на искане за поемане на отговорност?

8) Отправено ли е в срока по член 21, параграф 1, първа алинея от [Регламента „Дъблин III“] искане за поемане на отговорност, в което молещата държава членка посочва само датата на влизане на нейна територия, както и датата на подаване на официалната молба за предоставяне на убежище, но не и датата, на която за първи път е поискано убежище, респ. датата, на която за първи път е издадено удостоверение за регистрация като търсещо убежище лице, или такова искане е „невалидно“?“.

Производството пред Съда

39 Запитващата юрисдикция отправя искане до Съда да разгледа делото по реда на бързото производство, предвидено в член 105 от Процедурния правилник на Съда.

40 С определение от 15 февруари 2017 г., Mengesteab (C-670/16, непубликувано, EU:C:2017:120), председателят на Съда уважава това искане.

По преюдициалните въпроси

По първия и втория въпрос

41 С първия и втория въпрос, които следва да се разгледат заедно, запитващата юрисдикция иска по същество да установи дали член 27, параграф 1 от Регламента „Дъблин III“ трябва да се тълкува в смисъл, че кандидатът за международна закрила може да обжалва издаденото спрямо него решение за прехвърляне, като изтъкне изтичането на някой от сроковете по член 21, параграф 1 от този регламент, включително ако замолената държава членка е готова да поеме отговорността за този кандидат.

42 Член 27, параграф 1 от Регламента „Дъблин III“ предвижда, че кандидатът за международна закрила има право на ефективна правна защита под формата на право на обжалване и на преразглеждане пред съд или правораздавателен орган на решението за прехвърляне по отношение на неговите правни и фактически основания.

43 Обхватът на контрола при обжалване от страна на кандидата за международна закрила на издаденото спрямо него решение за прехвърляне е уточнен в съображение 19 от Регламента, в което се посочва, че за да се гарантира спазването на международното право, установената с Регламента ефективна правна защита срещу решения за прехвърляне следва да включва, от една страна, преценка как е приложен този регламент, и от друга страна, преценка каква е законовата и фактическата ситуация в държавата членка, в която е прехвърлян кандидатът (вж. в този смисъл решение от 7 юни 2016 г., Ghezelbash, C-63/15, EU:C:2016:409, т. 38 и 39).

44 Тези изводи се потвърждават от развитието, което с приемането на Регламента „Дъблин III“ е претърпяла системата за определяне на държавата членка, компетентна да разгледа подадена в една от държавите членки молба за убежище (наричана по-нататък „системата от Дъблин“), както и от преследваните с този регламент цели (вж. в този смисъл решение от 7 юни 2016 г., Ghezelbash, C-63/15, EU:C:2016:409, т. 45).

45 Що се отнася до това развитие, следва да се припомни, че в рамките на този регламент законодателят на Съюза не само установява — за целите на определянето на компетентната държава членка — организационни правила, уреждащи отношенията между държавите членки, но и приобщава към този процес търсещите убежище лица, като задължава държавите членки да ги информират относно критериите за компетентност и да им дават възможност да представят информацията, необходима за правилното прилагане на тези критерии, и като им осигурява право на ефективна правна защита срещу решението за прехвърляне, с което евентуално може да приключи този процес (вж. в този смисъл решение от 7 юни 2016 г., Ghezelbash, C-63/15, EU:C:2016:409, т. 47—51).

46 Що се отнася до целите на посочения регламент, следва в частност да се подчертае, че от съображение 9 следва, че този регламент, наред с това да потвърди принципите, залегнали в Регламент № 343/2003, цели да внесе въз основа на натрупания опит необходимите подобрения за повишаването не само на ефективността на системата от Дъблин, но и на предоставената на търсещите убежище лица закрила, като същата по-специално се гарантира чрез правото им на ефективна и пълна съдебна защита (решение от 7 юни 2016 г., Ghezelbash, C-63/15, EU:C:2016:409, т. 52).

47 Ограничителното тълкуване на обхвата на правото на обжалване по член 27, параграф 1 от Регламента „Дъблин III“ обаче би могло да попречи на постигането на тази цел (вж. в този смисъл решение от 7 юни 2016 г., Ghezelbash, C-63/15, EU:C:2016:409, т. 53).

48 От изложеното по-горе следва, че тази разпоредба трябва да се тълкува в смисъл, че гарантира ефективна съдебна защита на кандидата за международна закрила, като му осигурява в частност възможността да обжалва издаденото спрямо него решение за прехвърляне, обжалване, при което може да изиска преценка как е приложен Регламентът, в това число спазени ли са предвидените в него процесуални гаранции (вж. в този смисъл решение от 7 юни 2016 г., Karim, C-155/15, EU:C:2016:410, т. 22).

49 В това отношение, макар че прилагането на Регламента „Дъблин III“ се крепи основно на провеждането на процес по определяне на компетентната държава членка съобразно критериите по глава III от Регламента (решения от 7 юни 2016 г., Ghezelbash, C-63/15, т. 41 и от 7 юни 2016 г., Karim, C-155/15, EU:C:2016:410, т. 23), следва да се подчертае, че този процес е част от процедурите за поемане на отговорност и за обратно приемане, които трябва задължително да се провеждат в съответствие с правилата, предвидени в частност в глава VI от посочения регламент.

50 Както отбелязва генералният адвокат в точка 72 от заключението си, тези процедури трябва в частност да се водят при спазване на редица императивни срокове.

51 Така член 21, параграф 1 от Регламента „Дъблин III“ предвижда, че искането за поемане на отговорност трябва да се отправи възможно най-бързо и при всички случаи в тримесечен срок от датата, на която е подадена молбата за международна закрила. Независимо от този първи срок, в случай на положителен резултат в Евродак за данните, записани съгласно член 14 от Регламента за Евродак, искането трябва да се отправи в срок от два месеца от получаването на резултата.

52 В това отношение следва да се отбележи, че законодателят на Съюза е определил последиците от изтичането на тези срокове, като в член 21, параграф 1, трета алинея от Регламента „Дъблин III“ е предвидил, че ако въпросното искане не е отправено в посочените срокове, компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила е държавата членка, в която е била подадена молбата.

53 Оттук следва, че макар да са предназначени да уредят процедурата за поемане на отговорност, разпоредбите на член 21, параграф 1 от Регламента — точно както и критериите по глава III от този регламент — служат и за определяне на компетентната държава членка по смисъла на същия регламент. Ето защо след изтичането на предвидените в тези разпоредби срокове не може надлежно да се вземе решение за прехвърляне в държава членка, различна от тази, в която е подадена молбата за международна закрила.

54 В този смисъл посочените разпоредби имат определящ принос за постигането на упоменатата в съображение 5 от Регламента „Дъблин III“ цел за бърза обработка на молбите за международна закрила, като в случай на забавяне при провеждането на процедурата за поемане на отговорност гарантират, че молбата за международна закрила ще бъде разгледана в държавата членка, в която е била подадена, за да не бъде разглеждането ѝ допълнително забавено в резултат от приемането и изпълнението на решение за прехвърляне.

55 При тези условия, за да се увери, че спорното решение за прехвърляне е прието след правилно провеждане на предвидената в Регламента процедура за поемане на отговорност, съдът, който е сезиран с жалба срещу решението за прехвърляне, трябва да може да прецени твърденията на търсещото убежище лице за нарушение на разпоредбите на член 21, параграф 1 от Регламента (вж. по аналогия решение от 7 юни 2016 г., Karim, C-155/15, EU:C:2016:410, т. 26).

56 Този извод не може да бъде поставен под съмнение с довода на Обединеното кралство и Комисията, че тъй като е процесуална, тази норма не може да бъде изтъквана за целите на обжалването, предвидено в член 27, параграф 1 от Регламента.

57 Всъщност наред с вече посоченото в точка 53 от настоящото решение следва и да се констатира, че член 27 от Регламента „Дъблин III“ не провежда никакво разграничение между нормите, които могат да бъдат изтъквани за целите на обжалването, предвидено в този член, и че в съображение 19 от Регламента се говори общо за контрола за прилагането на този регламент.

58 Извън това, така изтъкнатото ограничение на обхвата на ефективната съдебна защита, осигурявана от Регламента „Дъблин III“, не би било в съответствие с посочената в съображение 9 от Регламента цел за засилване на защитата на кандидатите за международна закрила, при положение че тази засилена защита се проявява главно в предоставянето на по същество процесуални гаранции на тези кандидати (вж. в този смисъл решение от 7 юни 2016 г., Ghezelbash, C-63/15, EU:C:2016:409, т. 47—51).

59 Споменатото във втория въпрос на запитващата юрисдикция обстоятелство, че замолената държава членка е готова да поеме отговорността за съответното лице въпреки изтичането на сроковете по член 21, параграф 1 от Регламента, не би могло да е определящо.

60 Всъщност, доколкото по принцип до обжалването, предвидено в член 27, параграф 1 от Регламента „Дъблин III“, би могло да се стигне само в случай че замолената държава членка е приела искането за поемане на отговорност — или изрично, в съответствие с член 22, параграф 1 от Регламента, или мълчаливо, по силата на член 22, параграф 7, посоченото обстоятелство не би могло общо да води до ограничаване на обхвата на съдебния контрол, предвиден в член 27, параграф 1 (вж. в този смисъл решение от днешна дата, A.S., C-490/16, т. 33 и 34).

61 Освен това, що се отнася по-конкретно до член 21, параграф 1 от Регламента, следва да се подчертае, че трета алинея от него предвижда, че в случай на изтичане на сроковете по предходните две алинеи компетентността автоматично преминава върху държавата членка, в която е подадена молбата за международна закрила, без преминаването на отговорността да зависи от някаква реакция от страна на замолената държава членка.

62 По всички изложени съображения на първия и втория въпрос следва да се отговори, че член 27, параграф 1 във връзка със съображение 19 от Регламента „Дъблин III“ трябва да се тълкува в смисъл, че кандидатът за международна закрила може да обжалва издаденото спрямо него решение за прехвърляне, като изтъкне изтичането на някой от сроковете по член 21, параграф 1 от този регламент, включително ако замолената държава членка е готова да поеме отговорността за този кандидат.

По четвъртия въпрос

63 С четвъртия си въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да установи дали член 21, параграф 1 от Регламента „Дъблин III“ трябва да се тълкува в смисъл, че искането за поемане на отговорност може да е надлежно и ако е отправено повече от три месеца след подаването на молбата за международна закрила, стига да е отправено в срок от два месеца от получаването на положителен резултат в Евродак по смисъла на тази разпоредба.

64 Следва да се припомни, че съгласно член 21, параграф 1, първа алинея от Регламента „Дъблин III“ искането за поемане на отговорност трябва да се отправи възможно най-бързо и при всички случаи в тримесечен срок от датата, на която е подадена молбата за международна закрила.

65 Член 21, параграф 1, втора алинея от Регламента предвижда, че независимо от член 21, параграф 1, първа алинея, в случай на положителен резултат в Евродак за данните, записани съгласно член 14 от Регламента за Евродак, искането трябва да се отправи в срок от два месеца от получаването на резултата.

66 Член 21, параграф 1, трета алинея от Регламента „Дъблин III“ гласи, че „[а]ко искането за поемане на отговорността за кандидат не е отправено в рамките на сроковете, предвидени в първа и втора алинея, компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила е държавата членка, в която е била подадена молбата“.

67 Следователно самият текст на последната разпоредба сочи, че искането задължително трябва да бъде отправено в сроковете по член 21, параграф 1 от Регламента, което означава, че при всички случаи не може да се отправя искане за поемане на отговорност извън тримесечния срок от подаването на молба за международна закрила, а получаването на положителен резултат в Евродак не дава основание за превишаване на този срок.

68 Тази констатация намира потвърждение в контекста на член 21, параграф 1 от Регламента, както и в неговите цели, които следва да се вземат предвид при тълкуването на тази разпоредба.

69 Всъщност специалният срок по член 21, параграф 1, втора алинея от Регламента „Дъблин III“ се прилага само в случай на получаване на положителен резултат в Евродак за данните, записани съгласно член 14 от Регламента за Евродак, тоест за дактилоскопичните отпечатъци, снети при незаконното пресичане на външна граница.

70 Както следва обаче от списък A, част I, точка 7 от приложение II към Регламент № 1560/2003, наличието на такъв положителен резултат е едно от доказателствата за незаконно пресичане на външна граница по смисъла на критерия по член 13, параграф 1 от Регламента „Дъблин III“.

Следователно съгласно член 22, параграф 3, буква а), подточка i) от този регламент въпросният резултат е формално доказателство, което определя наличието на компетентност по този критерий, докато не бъде оборено с доказателства в подкрепа на противното.

71 Затова получаването на упоменатия в член 21, параграф 1, втора алинея положителен резултат в Евродак може да опрости процеса на определяне на компетентната държава членка в сравнение със случаите, в които не е получен такъв резултат.

72 Ето защо това обстоятелство би могло да е основание евентуално да се приложи по-кратък от тримесечния срок по член 21, параграф 1, първа алинея от Регламента, а не да се прилага допълнителен срок свръх този по първа алинея.

73 Освен това даденото в точка 67 от настоящото решение тълкуване на член 21, параграф 1 от Регламента „Дъблин III“ е в съответствие с упоменатата в съображение 5 цел за бърза обработка на молбите за международна закрила, доколкото гарантира, че няма да може да се отправя надлежно искане за поемане на отговорност повече от три месеца след подаването на молбата за международна закрила.

74 Ето защо на четвъртия въпрос следва да се отговори, че член 21, параграф 1 от Регламента „Дъблин III“ трябва да се тълкува в смисъл, че искането за поемане на отговорност не може да е надлежно, ако е отправено повече от три месеца след подаването на молбата за международна закрила, дори да е отправено по-малко от два месеца след получаването на положителен резултат в Евродак по смисъла на тази разпоредба.

По петия въпрос

75 В началото следва да се отбележи, че видно от акта за преюдициално запитване, Службата, която е органът, натоварен с изпълнението на задълженията по Регламента „Дъблин III“ в Германия, получава оригинала на удостоверението за регистрация като търсещо убежище лице, копие от него или основната съдържаща се в него информация повече от три месеца преди отправянето на искане за поемане на отговорност, а официалната молба за убежище на съответния гражданин на трета държава постъпва по-малко от три месеца преди отправянето на това искане.

76 При тези условия следва да се приеме, че с петия си въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да установи дали член 20, параграф 2 от Регламента трябва да се тълкува в смисъл, че молбата за международна закрила се счита за подадена, когато органът, натоварен с изпълнението на задълженията по този регламент, получи писмен документ, съставен от орган на публичната власт и удостоверяващ факта, че гражданин на трета държава е поискал международна закрила, и евентуално когато получи основната съдържаща се в такъв документ информация, макар и не самия него или негово копие, или обратно — че молбата се счита за подадена едва в момента на постъпването на официална молба за убежище.

77 Член 20, параграф 2 от Регламента „Дъблин III“ гласи, че молбата за международна закрила се счита за подадена, след като формуляр, подаден от кандидата, или доклад, изготвен от властите, е получен от компетентните органи на заинтересованата държава членка.

78 Доколкото съставен от властите писмен документ не може да се смята за формуляр, подаден от кандидата, отговорът на петия въпрос предполага да се определи дали документ като обсъждания в главното производство може да представлява „доклад, изготвен от [властите]“ по смисъла на тази разпоредба.

79 В това отношение следва да се отбележи, че макар използваните от законодателя на Съюза термини ясно да сочат, че става дума за писмен документ, съставен от властите, от тях изобщо не личи по каква процедура трябва да се съставя този документ или каква информация трябва да съдържа.

80 Наистина предвид употребата на термина „протокол“ или еквивалентен термин в текста на немски, испански, френски, италиански, нидерландски и румънски език би могло да се допусне, че този документ непременно трябва да има определена форма.

81 Терминът, използван в текста на други езици, например датски, английски, хърватски, литовски и шведски, за да се обозначи изготвяният от властите документ по член 20, параграф 2 от Регламента „Дъблин III“, обаче не дава ясна индикация за изискваната форма на този документ.

82 Същевременно съгласно постоянната съдебна практика разпоредбите от правото на Съюза трябва да се тълкуват и прилагат по еднакъв начин с оглед на текстовете им на всички езици на Съюза (вж. в този смисъл решение от 8 декември 2005 г., Jyske Finans, C-280/04, EU:C:2005:753, т. 31).

83 Освен това за целите на тълкуването на първото изречение от член 20, параграф 2 от Регламента следва да се държи сметка за контекста на посоченото изречение и целите на Регламента.

84 В това отношение, на първо място, следва да се отбележи, че второ изречение от тази разпоредба гласи, че в случай че не е подадена писмена молба, времето между изявяването на намерение и изготвянето на доклада трябва да е възможно най-кратко, което видимо сочи, от една страна, че съставянето на въпросния доклад е по същество формалност, чрез която се отразява намерението на гражданина на трета държава да поиска международна закрила, и от друга страна, че извършването на тази формалност не трябва да се забавя.

85 На второ място, съгласно член 20, параграф 1 от Регламента процедурата за определяне на компетентната държава членка започва веднага след като за първи път бъде подадена молба за международна закрила пред държава членка.

86 Следователно механизмите, установени с Регламента „Дъблин III“ за събиране на необходимите данни в рамките на тази процедура, са предвидени да се прилагат след подаването на молба за международна закрила.

87 Член 4, параграф 1 от Регламента впрочем предвижда изрично, че едва след подаването на такава молба кандидатът трябва да бъде информиран в частност за критериите за определяне на компетентната държава членка, за организирането на индивидуално интервю и за възможността да предостави информация на компетентните органи. Също така от член 6, параграф 4 от Регламента следва, че необходимите действия за идентифициране на членовете на семейството, братята и сестрите или родините на непридруженото ненавършило пълнолетие лице на територията на държавите членки, в частност за целите на прилагането на предвидените в член 8 от Регламента критерии за определяне на компетентната държава членка в хипотезата на подаване на молба за международна закрила от страна на непридружено ненавършило пълнолетие лице, трябва да се предприемат след подаването на молба за международна закрила.

88 Оттук следва, че за да може ефикасно да приложи процедурата за определяне на компетентната държава членка, компетентният орган се нуждае от сигурна информация за факта, че гражданинът на трета държава е поискал международна закрила, без да е необходимо изготвяният за тази цел писмен документ да има точно определена форма или да съдържа

допълнителни данни, релевантни за прилагането на критериите по Регламента „Дъблин III“ или още по-малко за преценката по същество на молбата за международна закрила. На този етап от процедурата не е и необходимо вече да е било организирано индивидуално интервю.

89 Този извод намира потвърждение в анализа на документите от подготвителните работи по приемането на Регламент № 343/2003, член 4, параграф 2 от който е възпроизведен без съществени изменения в член 20, параграф 2 от Регламента „Дъблин III“.

90 Всъщност от обяснителния меморандум към предложението на Комисията (COM(2001) 447 окончателен), по което е приет Регламент № 343/2003, личи, от една страна, че молбата за убежище трябва да се смята за действително подадена в момента, в който намерението на търсещото убежище лице бъде потвърдено пред компетентен орган, и от друга страна, че член 4, параграф 2 от този регламент възпроизвежда член 2 от Решение № 1/97 от 9 септември 1997 г. на Комитета по член 18 от Дъблинската конвенция от 15 юни 1990 г. относно някои разпоредби за прилагане на конвенцията (ОВ L 281, 1997 г., стр. 1). Параграф 1 от последно упоменатия член предвижда, че молбата за убежище се счита за подадена „от момента, в който органите на съответната държава членка получат писмена информация в този смисъл — формуляр, подаден от търсещото убежище лице, или в съответните случаи доклад, изготвен от властите“ [неофициален превод].

91 На трето място, ефективността на някои важни гаранции, предоставени на кандидатите за международна закрила, би била ограничена, ако получаването на писмен документ като обсъждания в главното производство не беше достатъчно, за да се приеме, че е подадена молба за международна закрила.

92 Ако се възприеме подобно тълкуване, би се стигнало не само до забавяне при предприемането на действията за събиране на непридружените ненавършили пълнолетие лица с членовете на семейството им, но и до по-продължително задържане на кандидатите за международна закрила, доколкото съгласно член 28, параграф 3 от Регламента „Дъблин III“ максималният срок на задържане в периода до изпращането на искане за поемане на отговорността се изчислява, считано от подаването на молбата за международна закрила.

93 На четвърто място, Регламентът „Дъблин III“ отрежда специална функция на първата държава членка, в която е подадена молба за международна закрила. Така съгласно член 20, параграф 5 от Регламента тази държава членка по принцип е длъжна да приеме обратно кандидата, който се намира в друга държава членка, докато не бъде завършена процедурата за определяне на компетентната държава членка. Освен това съгласно член 3, параграф 2 от Регламента, когато не може да бъде посочена компетентна държава членка въз основа на изброените в Регламента критерии, първата държава членка, пред която е представена молбата за международна закрила, е компетентна за разглеждането ѝ.

94 В частност с цел да се осигури ефективно прилагане на тези разпоредби, член 9, параграф 1 от Регламента за Евродак предвижда, че по принцип дактилоскопичните отпечатъци на всяко търсещо убежище лице трябва да се предават в системата Евродак не по-късно от 72 часа след подаването на молбата за международна закрила, определена в член 20, параграф 2 от Регламента „Дъблин III“.

95 При тези условия, ако се приеме, че документ като обсъждания в главното производство не представлява „доклад“ по смисъла на тази разпоредба, това на практика би позволило на гражданите на трети държави да напускат държавата членка, в която са поискали международна закрила, и отново да искат такава закрила в друга държава членка, без да може да бъдат прехвърлени по тази причина в първата държава членка и дори без да е възможно информацията за първоначалното им искане да се открие в системата Евродак. Подобна

ситуация би могла сериозно да влоши функционирането на системата от Дъблин, като постави под въпрос особения статут, който Регламентът „Дъблин III“ предоставя на първата държава членка, в която е подадена молба за международна закрила.

96 На пето място, изводът, че документ като обсъждания в главното производство представлява „доклад“ по смисъла на член 20, параграф 2 от Регламента „Дъблин III“, е в съответствие с упоменатата в съображение 5 цел за бърза обработка на молбите за международна закрила, тъй като това тълкуване гарантира, че процедурата за определяне на компетентната държава членка ще започва възможно най-бързо, без да търпи забавяне заради изпълнението на формалност, която не е необходима за провеждането на тази процедура. За сметка на това тази цел би била накърнена, ако моментът на започване на процедурата зависеше единствено от дискреционно решение на компетентния орган като това да насрочи индивидуално интервю.

97 По всички тези съображения писмен документ като обсъждания в главното производство, съставен от орган на публичната власт и удостоверяващ факта, че гражданинът на трета държава е поискал международна закрила, трябва да се смята за „доклад“ по смисъла на член 20, параграф 2 от Регламента.

98 С оглед на функцията на тази разпоредба в установената с Регламента система и с оглед на целта на разпоредбата, така както те следват от изложените по-горе съображения, предаването на основната съдържаща се в такъв документ информация на компетентния орган трябва да се смята за предаване на оригинала на документа или копие от него на въпросния орган. Следователно предаването на тази информация е достатъчно, за да се констатира, че молбата за международна закрила се счита за подадена.

99 Тези изводи не могат да бъдат оборени с довода на германското правителство, правителството на Обединеното кралство и Комисията, че трябвало преди всичко да се държи сметка за произтичащата от член 6 от Директивата за процедурите разлика между „подаване“ и „внасяне“ на молба за международна закрила.

100 Всъщност, без да е необходимо в настоящия случай да се изяснява в какво се състои тази разлика, следва най-напред да се констатира, че анализът на използваната в това отношение терминология в различните актове, уреждащи общата европейска система за убежище, не позволява да се направи категоричен извод. Така в текста на член 18, параграф 1 от Регламента „Дъблин III“ на някои езици се говори без разграничение за подаване и внасяне на молба за международна закрила, докато на други езици се говори или само за подаване, или само за внасяне на тази молба. И в Директива 2013/33 тези термини се употребяват различно в текста на различните езици на член 6, параграф 1, член 14, параграф 2 и член 17, параграф 1.

101 По-нататък, член 6, параграф 4 от Директивата за процедурите наистина има значителни прилики с член 20, параграф 2 от Регламента „Дъблин III“, но все пак тези разпоредби несъмнено се различават, в частност по това, че съгласно първата от тях изготвяният от властите документ се взема предвид само ако това е предвидено в националното право. Освен това член 6, параграф 4 от Директивата за процедурите се явява изключение от правилото по член 6, параграф 3 от нея, което няма еквивалент в Регламента „Дъблин III“.

102 Накрая, член 6, параграф 4 от Директивата за процедурите и член 20, параграф 2 от Регламента „Дъблин III“ са част от две различни процедури, които имат свои характерни изисквания и при които конкретно във връзка със сроковете се прилагат различни режими, както предвижда член 31, параграф 3 от Директивата за процедурите.

103 По всички изложени съображения на петия въпрос следва да се отговори, че член 20, параграф 2 от Регламента „Дъблин III“ трябва да се тълкува в смисъл, че молбата за международна закрила се счита за подадена, когато органът, натоварен с изпълнението на задълженията по този

регламент, получи писмен документ, съставен от орган на публичната власт и удостоверяващ факта, че гражданин на трета държава е поискал международна закрила, и евентуално когато получи основната съдържаща се в такъв документ информация, макар и не самия него или негово копие.

По третия, шестия, седмия и осмия въпрос

104 Предвид отговорите на останалите въпроси, не е необходимо да се отговаря на третия, шестия, седмия и осмия въпрос.

По съдебните разноски

105 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (голям състав) реши:

1) **Член 27, параграф 1 във връзка със съображение 19 от Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство, трябва да се тълкува в смисъл, че кандидатът за международна закрила може да обжалва издаденото спрямо него решение за прехвърляне, като изтъкне изтичането на някой от сроковете по член 21, параграф 1 от този регламент, включително ако замолената държава членка е готова да поеме отговорността за този кандидат.**

2) **Член 21, параграф 1 от Регламент № 604/2013 трябва да се тълкува в смисъл, че искането за поемане на отговорност не може да е надлежно, ако е отправено повече от три месеца след подаването на молбата за международна закрила, дори да е отправено по-малко от два месеца след получаването на положителен резултат в Евродак по смисъла на тази разпоредба.**

3) **Член 20, параграф 2 от Регламент № 604/2013 трябва да се тълкува в смисъл, че молбата за международна закрила се счита за подадена, когато органът, натоварен с изпълнението на задълженията по този регламент, получи писмен документ, съставен от орган на публичната власт и удостоверяващ факта, че гражданин на трета държава е поискал международна закрила, и евентуално когато получи основната съдържаща се в такъв документ информация, макар и не самия него или негово копие.**

Подписи

i — В точка 84 от текста е внесена езикова промяна след първоначалното му публикуване онлайн.